

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 90

Sobota, 18 kwietnia 1942 r.

Rok II

Nalot nocny na Southampton

Lotnictwo atakuje zaplecze frontu sowieckiego

Z KWATERY GŁÓWNEJ FÜHRERA, 17. 4. — Naczelną Komendę Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje:

Na środkowym odcinku frontu wschodniego nieprzyjaciół zaatakował w jednym miejscu przy użyciu znaczniejszych sił. Atak został odparty. Dalsze lokalne ataki nieprzyjacielskie na środkowym i północnym odcinku frontu były również bezskuteczne. W czasie ataków lotniczych na połączenia dojazdowe i lotniska w zapleczu frontu sowieckiego zadano nieprzyjacielowi dotkliwe straty w samolotach i sprzęcie kolejowym. Na półwyspie Kercz bombardowano z dobrym skutkiem urządzenia portowe.

Nad Kanałem i nad południowym wybrzeżem Anglii myśliwce niemieckie zestrzeliły w dniu wczorajszym w walkach powietrznych 11 samolotów brytyjskich.

Zespoły samolotów bojowych zaatakowały w ciągu ostatniej nocy urządzenia zaopatrzeniowe w Southampton, powodując widoczne eksplozje i pożary.

BERLIN, 17. 4. — W obozie przeciwników Rzeszy panuje wielkie napięcie w oczekiwaniu wypadków, które rozegrają się wkrótce na arenie frontowej. Kwestia czasu, miejsca i rozmiarów niemieckiego uderzenia jest przedmiotem rozważań w kołach wojskowych i politycznych. Tymczasem front i operacje uzależnione są od pory roku i od pogody. Stan rzeczy opisują komunikaty wojenne. Roztopy i błotniska na różnych odcinkach frontu wschodniego uniemożliwiają większe operacje, które rozwijane być mogą tylko w punktach, gdzie bity goścień umożliwia dowódz rezerw. W następstwie tych kaprysów przyrody powstały trudności nie tylko dla oddziałów frontowych, lecz również dla kolumn za- i przyfrontowych w stopniu nie mniejszym, niż były przeszkody zimowe. Drogi zamieniły się w grzęzawiska gorsze, niż jesienią. Rowy przydrożne i pola są zalane wodą, która nie waiaka w zamrażniętą jeszcze na większej głębokości ziemię. Zboczenie z kolein drogi, którą oddziały saperkie wymościły, prowadzi do utraty pojazdu, materiałów i koni. Jeżeli mimo to służba łączności i dowozu wywiązuje się ze swego zadania, to stanowi to nie dającą się opisać wielką zasługę oddziałów zaopatrzeniowych.

Komunikat fiński

HELSINKI, 17. 4. — Fiński komunikat wojenny z dnia 16 kwietnia podaje m. in.: Na zachodnim odcinku przesmyku Karelskiego wojska fińskie odparły atak bolszewicki, dokonany w sile jednej kompanii. Na

przesmyku Aunus bolszewicy dokonali ponownie szeregu ataków, które odparto wśród dotkliwych strat dla oddziałów sowieckich. W przeciwnatarciu wojska fińskie okrzyły i zupełnie zniszczyły jeden z oddziałów sowieckich. Pole walki zastało 250 poległych bolszewików, oraz wielkie ilości broni. Straty sowieckie wynosiły przeszło 1000 ludzi.

Na froncie wschodnim bolszewicy przygotowywali u ujścia Kanału Stalina atak, artyleria fińska rozbiła jednak przygotowane do ataku oddziały jeszcze w ich pozycjach wyjściowych. Również dalej na północy bolszewicy próbowali w kilku miejscach zbliżyć się do stanowisk fińskich, atakując trzykrotnie pewien odcinek. Wszędzie bolszewicy zostali odparci.

Fińskie siły lotnicze zniszczyły na zamrażniętej Zatoce Fińskiej składającą się z 6 samochodów-cystern

kolumnę dowozową, posuwającą się w kierunku na Seiskarl. Myśliwcy fińscy stracili nad wschodnią częścią przesmyku Karelskiego bolszewicką maszynę myśliwską. Dwie maszyny fińskie, które w dniu poprzednim brały w zaciętej walce powietrznej udział, nie powróciły do swych baz.

Komunikat włoski

RZYM, 17. 4. — Włoski komunikat wojenny z czwartku podaje: Na froncie Cyrenaiki działalność oddziałów szperaczy. Ataki bombowe na Maltę były prowadzone w dalszym ciągu. Myśliwce niemieckie w czasie walki powietrznej nad tą wyspą zestrzeliły 7 samolotów alianckich.

W czasie niedawnej próby ataku na kilka spośród włoskich okrętów, płynących w środkowej części Morza Śródziemnego, eskortujące myśliwce niemieckie zestrzeliły dwa bombowce brytyjskie.

3 japońskie armie ekspedycyjne walczą o wielkie imperium japońskie

TOKIO, 17. 4. — W związku z doniesieniem o mianowaniu generała-porucznika Hommy naczelnym dowódcą sił japońskich na Filipinach, dziennik „Asahi” podaje przegląd poszczególnych japońskich armii operacyjnych i ich dowódców. Według tego zestawienia, Japonia rozporządza obecnie trzema oddzielnymi operacyjnymi grupami armii poza granicami archipelagu japońskiego. Są to armia Kwantungu, ekspedycyjna armia w Chinach i południowa armia ekspedycyjna.

Armia Kwantungu, której zawiązką były wojska biorące udział w zajęciu kolei południowo-mandżurskiej, stoi dziś pod dowództwem generała Umezu i ma za zadanie obronę całej północnej granicy Mandżurii wraz z mandżurskimi siłami zbrojnymi.

Korpus ekspedycyjny w Chinach stoi pod naczelnym dowództwem generała Haty, z generałem-porucznikiem Usziroku jako szefem sztabu generalnego. Korpusowi temu podporządkowane są trzy armie ekspedycyjne na terenie Chin północnych, środkowych i południowych.

Południowa armia ekspedycyjna obejmuje 5 grup operacyjnych pod wspólnym dowództwem hr. Terauchi z generałem-porucznikiem Tsukada jako szefem sztabu generalnego. — Wymienione grupy operacyjne dzielą się następująco: 1) generał-porucznik Yamashita jako naczelną dowódcą na obszarach malajskich, 2)

generał-porucznik Inamura jako naczelną dowódcą w Indiach wschodnich, 3) generał-porucznik Jida jako naczelną dowódcą w Burmie, 4) generał-porucznik Homma jako naczelną dowódcą na Filipinach oraz 5) generał-porucznik markiz Maeda jako szef oddziałów wojskowych na terenach naftowych.

TOKIO, 17. 4. — Na podstawie decyzji naczelnego dowództwa armii japońskiej, dotychczas istniejący korpus lotniczy armii przekształcony

Uzbrojeni żydzi w lasach słowackich

BRATYSŁAWA, 17. 4. — Wachmistrz słowackiej żandarmerii Andrzej Pazisky został zastrzelony przez żydów, którzy ukryli się w lasach w okolicy Tatortes we wschodniej Słowacji, aby uniknąć zesłania. Lasy te otoczyli żandarmi i członkowie gwardii hlinskowskiej, przy czym ujęto i uwięziono 32 uzbrojonych żydów.

W czasie pogrzebu Pazisky'ego doszło do ostrych manifestacji ludności przeciwko żydom.

Lotnicy brytyjscy bez guzików

SZTOKHOLM, 17. 4. — Według obwieszczenia wydanego — jak podaje londyńska służba informacyjna — przez brytyjskiego ministra lotnictwa sir Archibalda Sinklaira, nie wolno będzie w przyszłości nosić przy mundurach guzików mosiężnych, gdyż zapas ich się wyczerpał.

Kryzys gospodarczy na Kubie

MADRYT, 17. 4. — Kubański minister spraw wewnętrznych — według doniesienia agencji EFE z Hawany — opublikował obwieszczenie, w którym wyjaśnia, że Kuba przeżywa ciężki kryzys, ponieważ brak benzyny uniemożliwił szereg przedsiębiorstw, które przemysłowych i transportowych.

Deszcz ognia i stali na wyspiarską twierdzę Corregidor

TOKIO, 17. 4. — Agencja Domei donosi z Filipin, że lotnictwo japońskie armii lądowej przedarło się we środek przez nisko wiszącą powłokę chmur i zrzuciło pociski na pozostałe jeszcze obiekty wojskowe i baterie artyleryjskie w środkowej części wyspy Corregidor. Równocześnie samoloty marynarki japońskiej podjęły groźne operacje nad południowo-wschodnią częścią tej wyspy, gdzie zarzuciły wybuchającymi pociskami ważne obiekty wojskowe. W czasie tych ataków pozycje artylerii alianckiej, których obecność zaznaczała się jeszcze jedynie słabym i sporadycznym ogniem, znalazły się pod deszczem ognia i stali.

Wszystkie atakujące samoloty powróciły bez żadnych strat. Obrona przeciwlotnicza aliantów była niezwykle słaba, tak że samoloty japońskie mogły bombardować swoje cele bez żadnych przeszkód. Poprzedniego dnia zaobserwowano w dwóch miejscach w południowej części Corregidora potężne eksplozje, a ogień artylerii alianckiej zamilkł prawie zupełnie po intensywnym bombardo-

waniu południowych fortów przez kolejno nadlatujące fale samolotów japońskich.

SZTOKHOLM, 17. 4. — O sytuacji w Burmie i na Oceanie Indyjskim donosi brytyjska służba informacyjna: „Znajdujemy się w Burmie w bardzo ciężkim położeniu. Ta ciężka sytuacja pogorszyła się jeszcze na skutek naszych strat na Oceanie Indyjskim. Główną naszą trudnością tam jest dowóz. Fatalne drogi komunikacyjne i dowozowe posiadają niedostateczne poparcie lotnictwa, a właśnie pomoc lotnictwa jest konieczna, aby móc wreszcie zatrzymać japoński marsz naprzód”.

Odznaczenie Führera dla króla Borysa

BERLIN, 17. 4. — Führer nadał królowi bułgarskiemu Borysowi Wielkiemu Złoty Krzyż Orderu Orła Niemieckiego.

Scapini u Laval

PARYŻ, 17. 4. — Przyszły premier Francji Piotr Laval, przyjął w Paryżu Jerzego Scapini, pełnomocnika rządu francuskiego dla zaopiekowania się francuskimi robotnikami i jeńcami w Niemczech.

Wynurzenia Crippsa

KONSTANTYNOPOL, 17. 4. — Stafford Cripps, zatrzymawszy się w Kairze w drodze do Londynu, oświadczył, że sprawozdanie o swojej misji w Indiach złoży przed gabinetem wojennym i że ma zamiar natychmiast po swoim przybyciu do Londynu udzielić o swoich pertraktacjach pewnych wyjaśnień w Izbie Gmin. Pytania o położeniu wojskowym w Indiach pozostawił Cripps bez odpowiedzi, tłumacząc się, że w tym wypadku szczegóły mogłyby być przydatne nieprzyjacielowi. Położenie polityczne w Indiach określił Cripps, jako „w tej chwili wyjaśnione”.

Pani Roosevelt kandyduje

SZTOKHOLM, 17. 4. — Według doniesienia „Svenska Dagbladet” z Nowego Jorku, liczą się tam z całą pewnością, że pani Roosevelt każe się postawić na listę kandydatów przy najbliższych wyborach do kongresu. Żona prezydenta wprowadziła się już do mieszkania w 14 okręgu wyborczym.

Transport juty w płomieniach

SANTIAGO DE CHILE, 17. 4. — W porcie Valparaiso zapalił się angielski statek motorowy „Loreto” pojem. 6682 bkt. Dopiero po wielogodzinnej pracy można było ugasić ogień, który znalazł sobie bogą pożywkę w ładunku juty.

Angielska bomba na manewrach zabiła generała i 13 oficerów

SZTOKHOLM, 17. 4. — W czasie manewrów przeprowadzanych wspólnie przez oddziały armii lądowej i eskadry lotnictwa w południowej Anglii wydarzył się, według urzędowego komunikatu ministerstwa wojny, katastroficzny wypadek, którego ofiarą padł pewien generał brygady oraz 13 oficerów i 50 żołnierzy. Ponadto 50 oficerów i 50 żołnierzy odniosło

Jak stwierdza komunikat, celem nadania manewrom charakteru najbardziej zbliżonego do rzeczywistości wojennej, pewien samolot w czasie pozornego ataku miał zrzuścić ostrą bombę w pobliżu jednej z kolumn. Z powodu błędnego celowania bomba wybuchła w samym środku zbierających żołnierzy.

Słodkie barykady w Cebu

Amerykanie ostrzeliwali się z worków cukru

TOKIO, 17. 4. — Amerykańscy obrońcy miasta Cebu, które w dniu 9 kwietnia po ciężkich walkach ulicznych zostało zajęte przez Japończyków, urządzili — jak donosi agencja Domei — barykady z worków cukru. Kiedy flota japońska złożona ze statków transportowych, pojawiła się o świcie tego dnia, amerykańscy obrońcy najwęższych dynek miasta,

Japończycy po przełamaniu oporu wojsk amerykańskich broniących się przy pomocy karabinów automatycznych spoza worków cukru poukładanych masami, zastali miasto w stanie kompletnego spustoszenia. Później nadszły tam także inne jednostki japońskie, które wylądowały na zachodnich wybrzeżach tej wyspy.

lem zgładzenia znieprawdzonego mnicha. Spiskowcy musieli działać w największej tajemnicy, albowiem Rasputin stał pod fanatyczną opieką cara, zasugerowanego przepowiedni Rasputina, iż tron carów nie potrwa dłużej niż pół roku po jego zgnie. Zamach morderczy udał się w opisany powyżej sposób, a oto co nastąpiło po śmierci „proroka”: W początkach marca 1917 roku, czyli w cztery miesiące po zamordowaniu Rasputina, wybucha rewolucja marynarki wojennej w Kronsztadzie, a 8 maja tegoż roku car zostaje zdetronizowany i osadzony w Carkiem Siole, a następnie przewieziony do Jekaterynburga na Syberii, gdzie w listopadzie stracono go wraz z całą rodziną. Komisarzem bolszewickim, który dokonał wymordowania rodziny carskiej był Wojkow, późniejszy poseł sowiecki w Warszawie. Tak zakończył się łańcuch tragedii biorących początek w osobie cudowieszczego, tajemniczego mnicha, cudotwórcy i proroka Rasputina. (T. P.)

Wojciech Krasucki

W czasie napadów rabunkowych zostało zamordowanych włącznie zastrzelonych 17 osób. Na życie targnęło się 22 osoby (9 śmiertelnych), wódką zatruli się 3 osoby (1 śmiertelny), wreszcie przy pracy 2 osoby poniosły śmierć a 15 zostało poranionych.

6-ej (18-ej) odprawione zostaną w Katedrze Ormiańskiej nieszpory podczas których śpiewy religijne wykonają: Franciszka Słoniewska (mezosopran) i Zbigniew Jurkiewicz (bas).

[illegible]

Z DNIA

DZIŚ ZACIEMNIAMY.
POCZĄTEK 20.50 KONIEC 4.40

Dziennik Rozporządzeń

dla Gen. Gub. z dnia 31 marca 1942 r. zawiera:

rozporządzenie o ustaleniu dodatku do podatku w wypadku nieterminowego złożenia zeznania podatkowego (z daty 24. 3. 42), rozporządzenie o obrocie ziemią dzierżawną w Gen. Gub. (z daty 21. 3. 42), rozporządzenie celem zmiany przepisów o udzielaniu wynagrodzeń ponownie zatrudnionym byłym polskim urzędnikom i pracownikom umysłowym (z daty 24. 3. 42), rozporządzenie o wprowadzeniu przepisów o propagandzie i działalności kulturalnej w Okręgu Galizien (Galicia) (z daty 21. 3. 42), zarządzenie o skreśleniu słowa „aspiryna” w polskim lekospisie (z daty 21. 3. 42).

Wszelkie poświadczenia bezpłatnie

(z) Wobec licznych zapytań informujemy, że zarządcy domów są obowiązani do wystawiania wszelkich poświadczeń (o stanie majątkowym, zaświadczenia uprawniające do otrzymania karty żywnościowej nr. 2, o wolnych mieszkaniach itp.) nie pobierając za nie żadnej opłaty.

O każdym wypadku pobrania opłaty przez zarządcę domów należy donosić Generaltreuhänderowi (Wadłowa 11) jako o jawnym nadużyciu, przy czym w stosunku do winnych zostaną przedsięwzięte najostrejsze represje.

Czynsze mieszkaniowe

(z) Przypominamy, że od 1-go bm., obowiązują czynsz za mieszkania i lokale sklepowe w wysokości 30 proc. stawki obowiązującej przed 1-ym września 1939 r. Mieszkańcy winni spłacać czynsz zarządcy domów w ciągu danego miesiąca, nie czekając na ostateczny termin, a to celu uniknięcia natłoku i uniknięcia dodatkowych kosztów wypływających z doliczanych odsetek zwłoki.

Rejestracja w mleczarniach

(z) Konsumenci, którzy dotychczas nie zarejestrowali kart żywnościowych na kwiecień w mleczarniach „Masłosojuz”, winni to uczynić bezwzględnie w czasie od 18-go do 22-go bm., w przeciwnym bowiem wypadku utracą prawo nabycia towarów (masło i jaja) w bieżącym miesiącu. Rejestracja odbywać się będzie w porządku alfabetycznym po tkowych liter nazwisk konsumentów, a mianowicie: A—E 18-go bm., F—J 20-go bm., K—N 21-go bm., O—Z 22-go bm. Spis ulic należących do poszczególnych mleczarni jest uwidoczniiony w oknie wystawowym danej mleczarni.

Główne prace nad odbudową miasta zakończone

(tp) Lwów musi zaspokoić liczne wymagania użytku i reprezentacji. Odpowiedzialnym za to jest Miejski Urząd Budowlany (Stadtbaupamt). Dziś, dzięki wyteżonej jego pracy, najważniejsze zmiany na lepsze zostały już dokonane: wojsko, urzędy, szpitale, szkoły, instytucje służby publicznej, fabryki mają należyte pomieszczenia. Setki mieszkań przywrócono do użytku. Uruchomiono wielki aparat stacji dezynfekcyjnych, które stanęły do walki z pasażerami i brudem domów i mieszkań. Dbał też urząd o większe wyposażenie domów miasta w wodę i gaz, postarał się także o ulepszenia w sieci kanalizacyjnej.

Prace, które nie są jeszcze ukończone, lub dopiero poczęte czy w planach dopiero wielkich wypracowane, zwolna będą dokonane. Zrobiono je-

dnak już to, co najważniejsze. Nie dość na tym. Miejski Urząd Budowlany doceniając reprezentacyjną rolę Lwowa i wielkie wartości jego pięknej architektury, stara się o to, aby we wszystkim, z czym się spotka oko lwowianina i przyjeźdźnego, zadowalało ich estetyczne wymagania. Wnętrze też wszędzie usunięto to, co pozostało po ohydzie bolszewickiej propagandy, pozniakiły już wschodnie napisy, a tam, gdzie konieczny napis reklamy, wystąpiła estetyczna zachodnia litera; otwierające się sklepy umieją towar swój wystawić za szybą w artystycznym układzie — wszędzie w tym znać decyzję i jednolity kierunek Miejskiego Urzędu Budowlanego, któremu dzisiejszy Lwów zawdzięcza polepszenie mieszkaniowego ładu i jutrzejszą rozbudowę krańcowego miasta zachodniej Europy.

„Nauczmy się pożytecznej pracy...”

Coraz więcej wykwalifikowanych rzemieślników opuszcza mury Lwowskich Warsztatów Wyszukiwawczych

(tp) Zgrzyt pilników huk motorów. Nad tokarką w lwowskich warsztatach wykwalifikowanych (Ausbildungswerkstätte) pochylony chłopak. Uczeń, jakich tu wielu, jakich wielu już tędy przeszło, aby później, już w Rzeszy, kształcić się dalej.

Mówi o sobie śmiało i szczerze: — Jestem Polakiem spod Lwowa. Mam lat 20. W piątym gimnazjum ukończyłem 6 klas i zdałem egzamin wstępny do liceum technicznego. Szkołę tę Sowietci rozwiązali, ale do żadnej ich szkoły chodzić nie chciałem. Pracowałem jako zwykły robotnik przy budowie drogi w Zimnej Wodzie, ciężko pracując, aby utrzymać rodzinę. Ojciec, jako były policjant, musiał się kryć ścigany przez bolszewickie władze. Niedawno czytałem w gazetach o tym tu zakładzie. Nie namyślając się, zgłosiłem się.

— „Maszyny! Nie znam ich. Stopniowo przyzwyczaiłem się jednak, nabrałem w pracy wprawy i dziś, po dwóch tygodniach, toczę już sobie sito pewnie, podług rysunku. Pomaga w tym instruktor, gdy coś jest bardziej trudne”.

Urlopy okolicznościowe dla pracowników zatrudnionych w Rzeszy

(tp) W Rzeszy Niemieckiej pracuje w charakterze pomocniczych domowych wiele dziewcząt i kobiet. Zdarzyć się mogą wypadki powodujące potrzebę przyjazdu takiej pracownicy do domu rodzinnego, czy w ogóle do rodziny zamieszkałej na obszarze Gen. Gub. Należy więc wiedzieć, że jest to dopuszczalne, lecz jedynie

— „Szybko mijają osiem godzin pracy. Reszta dnia z kolegami w internacie. Różni są, czy ze wsi, czy z miasta, ale wszystko koledzy. Dobrze nam ze sobą. Żywią nas obficie, wikt smaczny przy tym. Lecz choć tu dobrze, każdy czeka chwili, kiedy pojedzie dalej, tam, gdzie nas nauczą pożytecznej pracy. Dziś idzie transport. Na mnie kolej za parę dni”.

Inny znów, Ukrainiec, lat 32, ze Złoczowa, nie żonaty, był i jest stolarem. Ale co mu stolarka. Dopiero

Utworzenie centrali nasion drzew leśnych

(tp) Na terenie Generalnego Gubernatorstwa nasienioków po lasach jest za mało, skoro aż 50 proc. jego obszaru leśnego zajmują wyręby i drzewostan młody. Sprawa pogarsza się i przez to, że w kilku ostatnich latach urodzaj nasiennej owoców drzew leśnych i poza tym terenem nie był pomyślny. Wynikła stąd konieczność pilnego starania o zabezpieczenie przyszłości lasów, o możli-

Jakie przedsiębiorstwa podlegają zarządzeniu o gospodarowaniu i rejestracji bydła

(tp) Dziennik Rozporządzeń dla Gen. Gub. nr. 25 1942 r. przynosi zarządzenie o gospodarowaniu i rejestracji bydła. Przepisom tego zarządzenia podlegają:

Wszystkie przedsiębiorstwa, które bydło hodują (a więc przedsiębiorstwa produkcyjne), obrabiają i przetwarzają bydło, mięso jak również jelita (jako przeróbkę uważa się również magazynowanie tychże wyrobów), a także te przedsiębiorstwa, które zawodowo nabywają i zbywają bydło, mięso, wyroby mięsne, tłuszcze, jelita, jak również wszystkie inne surowce, pochodzące z uboju, pozostałości i odpadki, czyli odpowiednie przedsiębiorstwa handlowe. Jako przedsiębiorstwa handlowe uważa się też przedsiębiorstwa (agentów, komisjonerów, maklerów), które po-

średniczą w transakcjach handlowych, odnoszących się do tych produktów. Zarządzenie to obowiązuje również te osoby, które nie zawodowo bydlę rzeźne biją lub je bić dają.

Jako bydło w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się: bydło rogate, świnie, cielęta, owce i konie, przy czym za cielęta uważa się wszelkie bydło rogate o wadze poniżej 100 kg. Mięsem zaś w rozumieniu niniejszego zarządzenia jest wszelkie mięso świeże, solone, przysolone lub mięso peklowane, wnętrzności bydła, o ile one zdane są do spożycia dla ludzi. Wyrobami mięsnymi w rozumieniu niniejszego zarządzenia są wszelkie wyroby mięsne, pochodzące z bydła wyżej wymienionego. Tłuszczem zaś jest tu wszelki tłuszcz bydła wyżej wymienionego, z wyjątkiem tłuszczu mleka.

W 43 paragrafach tego zarządzenia omówiony jest całokształt spraw dotyczących gospodarki bydłem. Odpowiednie rozdziały mają nagłówki: Postanowienia ogólne, Targi na bydło rzeźne i powiatowe targi na bydło, Rejestracja bydła, Odstawienia i sprzedaż bydła rzeźnego i mięsa, Karty uboju i dowody zapotrzebowania, Postanowienie końcowe.

Z notatnika reportera

NAPAD (z) Na przechodzącego ulicą Zmirkowskiego Józefa, lat 21 (Dunin Borkowskich 21) napadł z nienacką jakiś osobnik, dolycejąc nieustannie nazwiska i adresu. Zadając mu nożem rany ciele głowy i twarzy. Po udzieleniu pierwszej pomocy lekarz Pogotowia odwiózł ofiarę napadu do szpitala przy ul. Rappaporta 8.

PRZY PRACY — Preis Julian, lat 15 (Zółkiewska 107) w czasie pracy na budowie spadł z rusztowania odnosząc kontuzję klatki piersiowej i rany głowy. Po udzieleniu pierwszej pomocy lekarz Pogotowia przewiózł ofiarę niebezpiecznego wypadku do szpitala przy ul. Piłsarskiego 4.

— Mistał Aleksander, lat 45 w czasie pracy na dworcu kolejowym doznał ataku epilepsji i wskutek upadku na ziemię odniósł kontuzję ogólną i rany głowy. Lekarz Pogotowia przewiózł go do szpitala kolejowego przy ul. Krakulskich 5.

— W czasie nocnej kontroli warsztatów tramwajowych strażak dyżurny Boczulak Aleksander, lat 28 (Jana Galla 5) upadł tak nieszczęśliwie, że doznał złamania nogi. Po przewiezieniu na szpital przy ul. Rappaporta 8.

Przydział cukru dla pszczelarzy

(tp) Dla wiosennego dokarmiania pszczoł przeznaczony władze 390.000 kilogramów czystego cukru, który będzie rozdzielony do końca kwietnia. Niezależnie od tego władze przeznaczyły dla bezpośredniej wymiany za miód 75.000 kg. cukru, a mianowicie: dla okręgu Stanisławów — 20.000 kg, Tarnopol — 15.000 kg, Złoczów — 40.000 kg.

Pszczelarze winni oddać miód władzom po miodobraniu w stosunku 1 kg. miodu za 2 kg. cukru. Dla wiosennego dokarmiania otrzymują

pszczelarze po 2 kg. miodu na ul, w jesieni dostaną po 5 kg. na ul. Wszyscy pasiecznicy muszą należeć do Związku Pszczelarzy, który istnieje przy Izbie Rolniczej.

Zgodnie z postanowieniem Urzędu Wyżywienia i Rolnictwa cały rozdział cukru podlega bezpośredniej kontroli okręgowych instruktorów pasiecznictwa przy Inspektoracie Hodowli. Inspektorzy zobowiązani są składać sprawozdania przed Izbą Rolniczą.

Firma Nabijalski & Co.

Dowiedziałem się, że Ferdek, stary kańczar warszawski, kompan wymieniony oraz mój dłużnik na 15 złotych jeszcze z przedwojennych czasów, wyładował we Lwowie. Za wazę 15 zł. piechotę nie chodzi.

Idę. Wspomnam się na czwarte piętro, i czytam na drzwiach do garsoniery Ferdka szumny szyld:

BIURO ZLECEN. Pośrednictwo w kupnie i sprzedaży. Podania do władz, interwencje, tłumaczenia, sprawy sądowe, najtańsze. Nabijalski & Co.

— To cię zaskoczyło, hehehe! — przywitał mnie Ferdek. — Dłbiejesz, co?

— Owszem, dłbieję, — zgodziłem się. — Ale nie po to przyszedłem.

— Rozumie się. Przycisnęło cię i przyszedłeś po swoje 15 złotych?

— Dostaniesz je. Oczywiście nie gotówką. Chyba, że przyjmiesz stuzłotówkę i wydasz resztę. Ale zapewne ty nie posiadasz. Mogę ci więc spłacić dług przewozem jakichś mebli, pośrednictwem, wskazaniem źródła zakupu maki, węgla, nafty, tytoniu, wódeczki etc. Oto mój cennik.

— Wierzę! —

— Szukam na bezpi... ynowej oto-

manie i rozglądam się z zaciekawieniem. Oho — aż trzy maszyny do pisania!

— Wiesz co, mam coś do przepisanja na maszynie. Może w ten desę ubijemy interes?

Ferdek zrobił minę nieco speszonego. I teraz dopiero spostrzegłem, że w jednej maszynie nie było wózka, druga strajkowała chyba już w ręce Noego, a trzecia musiała służyć alchemikom do zgola odmienionych celów.

— To tylko atrapy — rzekł lekceważąco. — Interes, rozumiesz, reprezentacja...

— Rozumiem, — odparłem, — ale powiedz mi, czy twój interes kwitnie przy takich, za przeproszeniem, inwestycjach?

— I jak jeszcze! Zrozum, że kupiec jest podobny do rybaka. Im szerszy zasięg połowu, tym lepsze szanse. Im większe sieci, tym obfitszy plon. Zlecenia i pośrednictwa, to połowanie na wieloryby, na przewóz przy sprzedaży kamienicy, folwarku, fabryki etc. To coś, co od razu stawia na nogi. Niestety takiego wypadku jeszcze nie miałem. A podania, interwencje, tłumaczenia

i tym podobne drobniaki, to połów na śledziki. Niezawodny, bo tych nigdy nie brak. Sieci po prostu pękają. To ci maluczy, którzy finansują nam okrasę, bar i co skromniejsze zachcianki przyjaciół.

— No dobrze. Ale przypuśćmy, że nie jestem twoim przyjacielem, tylko pierwszym lepszym klientem, który prosi, dajmy na to, o napisanie podania o wydanie przepustki, o koncesję tytoniową albo o wypłacenie emerytury. Przecież ty nie masz pojęcia o niemieckich stosunkach z władzami, aby u nich interweniować i w ogóle brak ci wszelkich danych, aby nieść klientowi skuteczną pomoc?

— Idiotą! — zawyrokował Ferdek i przybrał pozę Macchiavella. — Tbie rozchodzi się o skutek? Mnie o forsz. Reszta furda.

— Zgoda. A nie nabij cię jeszcze żaden klient?

— Wypraszam sobie wszelkie aluzje do mego nazwiska, — nadszedł mój rozmówca. — Jeżeli nazywam się z dziada, prądziada Nabijalski, to nie po to, aby mnie nabijali, lecz abym ja nabijał, mianowicie w butelki. A propos zresztą butelki. I podobno rola mój wywodzi się od Nabijalskich i dopiero za Sasów, którzy, jak wiadomo, pisał „B”, a czytają „B”, zawisło nasze

uległo zniekształceniu. Co zresztą dałoby się też uzasadnić odziedziczoną po przodkach inklinacją do butelki.

— Wy tłumacz mi wreszcie, w jaki sposób prowadzisz swój interes!

— Wyreżyseruj ci mój proceder, — rzekł Ferdek z miną wychowania Reduty. — Otóż przychodzi klient. Pierwszą zasadą mojego przedsiębiorstwa jest dyskretne wybadanie go, czy przypadkiem nie umie więcej po niemiecku ode mnie. Oczywiście nie. Wówczas zasypuję go potokiem słów i zwrotów niemieckich, wyuczonych ze słownika, który sprzedaję za jedne 30 groszy przy Krakowskim. Gość jest naturalnie kompletnie oniemiały. „Tak, sprawa jest rzeczywiście niestłuchana, skomplikowana. Pan rozumie, władze robią trudności ze względu na zasadniczych. Pan w ogóle nie dostałby się tam. Ostatecznie podejmę się tego, choć niechętnie. Ale tracę czas, tracę klientów... To kosztuje... podanie — rozumie się klasa — 15 zł., jednorazowa interwencja 25 zł., dorożka 20 zł., razem 60 złociszów. To mało, bo kto wie, czy nie wypadnie jakieś śniadanko albo inne rzeczy. Naprawdę nie wiem, dłacież czy nie, liter nie przy kło-

Niech pan przyjdzie jutro o tej samej porze”.

— Sprytnie to sobie ułożyłeś! Ale jak wywiązujesz się z tych przyrzeczeń?

— Bardzo prosto. Idę o rękę wyżej do mojej współpracownicy Sary Fliegenlein, która wygotowuje mi podanie na maszynie walizkowej swojej szwagierki Feigi Hengstmanier. Błędy stylistyczne, gramatyczne i ortograficzne nic mnie nie obchodzą. Niech władze się trochę pomęczą. A jeśli rzucią do kosza, nie moja, tylko ich wina.

— To rzeczywiście mało skomplikowane. Ale interwencja?...

— W takich sprawach zadaje sobie oczywiście więcej trudu. Wkładam napisane przez Fliegenleinównę na maszynie Hengstmanierowej podanie do koperty, naklejam znaczek 24-groszowy i wysyłam pocztą.

W tej chwili przypominała mi się pewna scena w jednym z urzędów, której byłem świadkiem. Urzędnik, który rozpieczętował koperty i segregował wniośki, wybuchnął nagle horem. „Kawalek” szedł z ręki, od biurka do biurka, sze... zawiadziwą epidemię wesołości.

— Czy... o przypadek wniośki Ferdka Nabijalskiego, go, napisany z... ci? —

